

Euroopa Liidu Teataja

C 146

47. aastakäik

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

29. mai 2004

<u>Teatis nr</u>	Sisukord	Lehekülg
	I Teave	
	kohus	
	KOHUS	
2004/C 146/01	Kohtuasi C-144/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas Arbeitsgericht München 26.2.2004 määrusega kohtuasjas Werner Mangold Rüdiger Helmi vastu	1
2004/C 146/02	Kohtuasi C-162/04: Hagi, mille esitas 31. märtsil 2004 Soome Vabariik Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	1
2004/C 146/03	Kohtuasi C-168/04: Hagi, mille esitas 5. aprillil 2004. aastal Euroopa Ühenduste Komisjon Austria Vabariigi vastu	2
2004/C 146/04	Kohtuasi C-169/04: Eelotsusetaotlus, mille esitas VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Center 2. aprillil 2004. aastal kohtuasjas Abbey National plc (koos menetlusse astunud Inscape Investments Ltd-ga) versus Commissioners of Customs and Excise.	3
2004/C 146/05	Kohtuasi C-175/04: Hagi, mille esitas 13. aprillil 2004. aastal Hispaania Kuningriik Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu	4
	ESIMESE ASTME KOHUS	
2004/C 146/06	Hagi, mille esitas 18. märtsil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu Railion Deutschland AG (Kohtuasi T-109/04)	5
2004/C 146/07	Hagi, mille esitasid 1. aprillil 2004 KM Europa Metal AG, Tréfinmétaux S. A. ja Europa Metalli S. p. A. Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu (Kohtuasi T-127/04)	5
2004/C 146/08	Hagi, mille Giuseppe Caló esitas 8. aprillil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon vastu (Kohtuasi T- 134/04)	6

2004/C 146/09	Hagi, mille esitas 13. aprillil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu K.M. Mayer, Tilly Forstbetriebe GesmbH, A. Volpini de Maestri ja J. Volpini de Maestri (Kohtuasi T-137/04)	6
2004/C 146/10	Hagi, mille esitas 8. aprillil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu Adviesbureau Ehcon B.V. (Kohtuasi T-140/04)	7
2004/C 146/11	Hagi, mille esitasid Lapin liitto, Enontekiö kunta, Inarin Kunta, Utsojen kunta ja põdrakasvataja Unto Autto 9. aprillil 2004 Euroopa Komisjoni vastu (Kohtuasi T-141/04)	8

I

(Teave)

KOHUS

KOHUS

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Arbeitsgericht München
26.2.2004 määrusega kohtuasjas Werner Mangold Rüdiger
Helmi vastu**

(Kohtuasi C-144/04)

(2004/C 146/01)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud eelotsusetaotluse Arbeitsgericht Müncheneri poolt 26. veebruaril 2004 tehtud määrusega kohtuasjas Werner Mangold Rüdiger Helmi vastu, mis saabus Euroopa Kohtu kantseleisse 17. märtsil 2004.

Arbeitsgericht München küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1. a) Kas raamkokkuleppe klausli 8 lõiget 3 (nõukogu 28. juuni 1999 direktiiv 1999/70/EÜ⁽¹⁾), mis käsitleb Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööstuse ja Tööandjate Konföderatsioonide Liidu (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta) peab tõlgendama nii, et selle ülevõtmisel siseriiklikusse õigusesse keelab see säte kaitse vähendamist vanuse piiri alandamisega 60 aastalt 58 aastani?

1. b) Kas raamkokkuleppe klausli 5 lõiget 1 (nõukogu 28. juuni 1999 direktiiv 1999/70/EÜ, mis käsitleb Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööstuse ja Tööandjate Konföderatsioonide Liidu (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta) peab tõlgendama nii, et sellega on vastuolus siseriiklik õigusnorm, mis — nagu käesolevas kohtuasjas käsitletav — ei sisalda ühtegi selle klausli lõikes 1 sätestatud kolmest piirangust?

2. Kas nõukogu 27. novembri 2000 direktiivi 2000/78/EÜ⁽²⁾, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääse-

misel, artiklit 6 peab tõlgendama nii, et sellega on vastuolus siseriiklik õigusnorm, millega — nagu käesolevas kohtuasjas käsitletavaga — lubatakse tähtajalise töölepingu sõlmimist 52- aastase ja vanema töötajaga ilma mingisuguse objektiivse põhjusega, mis on vastuolus objektiivse põhjendamise põhimõttega?

3. Kui kolmest küsimusest ühele vastatakse jaatavalt: kas siseriiklik kohus peab keelduma siseriikliku õigusnormi kohaldamisest, mis on ühenduse õigusega vastuolus, ja kohaldama siseriikliku õiguse üldpõhimõtet, mille kohaselt tähtajalised töölepingud on lubatud üksnes juhul, kui need on objektiivselt põhjendatud?

⁽¹⁾ EÜT L 175, lk 43⁽²⁾ EÜT L 303, lk 16

**Hagi, mille esitas 31. märtsil 2004 Soome Vabariik
Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu**

(Kohtuasi C-162/04)

(2004/C 146/02)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud 31. märtsil 2004 hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu, mille on esitanud Soome Vabariik, keda esindab A. Guimaraes-Purokoski, kes on valinud endale kohtudokumentide kättetoimetamise aadressi Luxembourgis.

Soome Vabariik esitab Euroopa Kohtule järgmised nõuded:

i) tühistada Soomet puudutavas osas komisjoni 4. veebruari 2004 otsus 2004/136/EÜ⁽¹⁾, mis jätab ühenduse rahastamisest välja liikmesriikidel Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) tagatisrahastuga tekkivad teatavad kulud.

ii) jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Subsidiaarselt esitab Soome Vabariik Euroopa Kohtule järgmised nõuded:

(Kohtuasi C-168/04)

(2004/C 146/03)

iii) tühistada 3 194 596 euro suuruse summa osas komisjoni 4. veebruari 2004 otsus 2004/136/EÜ, mis jätab ühenduse rahastamisest välja liikmesriikidel Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) tagatisrahastuga tekkivad teatavad kulud.

Hagi, mille esitas 5. aprillil 2004. aastal Euroopa Ühenduste Komisjon Austria Vabariigi vastu

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud 5. aprillil 2004. aastal hagi Austria Vabariigi vastu, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjon, keda esindavad Barbara Eggers ja Enrico Traversa, kes on valinud endale kohtudokumentide kättetoimetamise aadressi Luxembourgis.

iv) jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Euroopa Ühenduste Komisjon taotleb Euroopa Kohtult järgmist:

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Soome leiab, et komisjon on vaidlustatud otsuse tegemisel

— tõdeda, et Austria Vabariik ei ole täitnud EÜ asutamislepingu artiklist 49 tulenevaid kohustusi, piirates Ausländerbeschäftigungsgesetzi § 18 lõigete 12-16 ja Fremden-gesetzi § lõike 1 punktiga 3 ebaproportsionaalselt kolmandate riikide kodanikest töötajate lähetusse saatmist seoses teenuste pakkumisega.

— jätta kohtukulud Austria Vabariigi kanda.

i) kohaldanud ebaõigesti määruse nr 3887/92⁽¹⁾ artikli 9 lõiget 2 ja hinnanud ebaõigesti Põhja-Karjalaga seonduvaid fakte. Komisjon on jätnud tõendamata, et Soome pindalatoetuste kontrollsüsteemis oleks Põhja-Karjalas märkimisväärsed puudujääke ja et Soome ametiasutused ei oleks asunud komisjoni nõuete kohaselt parandavaid meetmeid võtma;

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Teises liikmesriigis tegutsevaid teenuste osutajaid piiratakse juhul, kui kolmandatest riikidest pärit töötajad saadetakse Austriasse lähetusse, kus nad peavad läbima kolm kontrollprotseduuri kolmes erinevas Austria ametiasutuses. Lisaks Fremden-gesetzi (seadus välismaalaste kohta) poolt ette nähtud viisale, mida annavad välja pädevad konsulaadid, kui ka teatamismenetlusele, mille eesmärgiks on kontrollida palga- ja töötingimuste vastavust Arbeitsvertragsrechtsanpassungsgesetzile (AVRAG) (seadus töölepingust tulenevate õiguste kohandamise kohta), eeldab Ausländerbeschäftigungsgesetz (AuslBLG) kohalikust tööturuameti büroost "EL-i lähetuskinnituse" võtmist.

ii) hinnanud ebaõigesti fakte Põhja-Pohjanmaa, Põhja-Savo, Kesk-Soome, Kainuu ja Lapi kohta. Komisjon on jätnud tõendamata, et Soome pindalatoetuste kontrollsüsteemis oleks märkimisväärsed puudujääke mainitud aladel ja et Soome ametiasutused ei oleks asunud komisjoni nõuete kohaselt parandavaid meetmeid võtma.

I EL-i lähetuskinnitus (AuslBLG § 18, lg 12-16)

iii) rikkunud proportsionaalsuse põhimõtet, kui ta laiendas vaidlustatud otsust lisaks Põhja-Karjalale ka Põhja-Pohjanmaale, Põhja-Savole, Kesk-Soomele, Kainuule ja Lapile; ning

AuslBLG § 18 lõigetest 12-16 tulenev EL-i lähetuskinnituse nõue piirab teenuste vaba liikumist ühendustes.

iv) jätnud tõendamata, et Põhja-Karjala, Põhja-Pohjanmaa, Põhja-Savo, Kesk-Soome, Kainuu ja Lapi pindalatoetuste kontrollsüsteemis kasutatavad mõõtmismeetodid oleksid ühenduse õigusega vastolus.

Nõue EL-i lähetuskinnituse kohta kui ka FrG-is ette nähtud sisenemisviisa ning AVRAG-is ette nähtud teatamismenetlus on Austria Vabariigi poolt töötajate kuritarvitamise vastu võitlemise ja töötajate kaitsega taotletud eesmärkidega seoses ebaproportsionaalsed.

⁽¹⁾ ELT L 40, 12.2.2004, lk 31

⁽²⁾ Komisjoni 23. detsembril 1992 määrus (EMÜ), milles sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad ühenduse teatavate toetuskavade ühendatud haldus- ja kontrollisüsteemi kohaldamiseks, EÜT, Eriväljaanne 1994, 03/kõide 47, lk 107

1. Kuritarvitamise vastu võitlemine

Austria seadusandlus rikub proportsionaalsuse põhimõtet, kuna lähetustingimuste tõhusat kontrolli seoses teenuste vaba pakkumisega võib tagada vähem kaugeleulatuvate meetmetega.

Kohustus esitada viisa võib olla piisav, et rahuldada liikmesriigi õigustatud huvi selleks, et kontrollida teenuseid pakkuva äriühingu töötajate, kes on kolmanda riigi kodanikud, lähetustingimusi. Igasugune täiendav kontroll, nagu näiteks see, mille viib läbi teine ametiasutus EL-i lähetuskinnituse vormis, on põhjendamatu.

2. Palga- ja töötingimuste järgimine

AusL BG §-is 18 lõikes 13 punktis 8 sätestatud tingimus, mille kohaselt EL-i lähetuskinnitust ei saadeta enne, kui AVRAG-is ette nähtud Austria poolt kohaldatavad tingimused palga ja töötingimuste osas on täidetud, kujutab endast kahekordset ebaproportsionaalset kontrolli.

EL-i lähetuskinnitust puudutav nõue ja sellega seotud menetlus on ebaproportsionaalsed nimetatud sättega taotletava eesmärgi, milleks on töötajate kaitse, suhtes, kuna Austria Vabariigi kätuses on juba vähem kaugeleulatuvad kontrolliabinõud.

Austria Vabariik rakendab töötajate lähetamisega seotud direktiivi AVRAG-i alusel, mis näeb ette võimalused järelkontrolli läbiviimiseks, et kontrollida, kas nõutud palka ka tegelikult makstakse.

3. Äriühingu põhitöötajad

AusL BG § 18 lõike 13 punktis 1 nimetatud EL-i lähetuskinnituse tingimuseks olev nõue ühe aasta pikkuse töötamise või tähtajatu töölepingu kohta teenust pakkuva äriühinguga piirab õigustamatult teenuste pakkumise vabadust. Kuritarvitamise vastu võitlemist puudutavat eesmärki võib saavutada ka palju vähem piiravate meetmetega.

II Elamisloa väljastamisest keeldumine (FrG § 10 lg 1 p 3)

FrG § 10 lõike 1 punkti 3 kohaselt tuleb elamisloa väljastamisest keelduda, kui töötaja on sisenenud liikmesriiki ilma viisata. Säte takistab lähetusse saatmist isegi siis, kui teenuse pakkuja võib viidata lähetuse seaduspärasusele, mis tähendab, et ta on juba esitanud taotluse, mille abil liikmesriik võib jätkata vajaliku kontrolliga.

Vastavalt FrG § 10 lõike 1 punktile 3 on automaatne keeldumine elamisloa väljastamisest ebaproportsionaalne elamisõiguse tingimuste kontrollimise eesmärgi suhtes ning on seega ebaseaduslik.

FrG § 10 lõike 1 punktis 3 sätestatud automaatne keeldumine viisa väljastamisest, nii nagu see on ette nähtud peale liikmesriigi territooriumile sisenemist, on ebaseaduslik üksnes vormilisest küljest, kahjustades oluliselt teenuste pakkumise vabadust

ning olles teatud teenuste pakkumise valdkondades näilik. Praeguses ühenduse õiguse olukorras kontrollib Austria Vabariik seoses viisade andmisega enne riiki sisenemist, kas kolmanda riigi kodanik lahkub oma riigist teenuse osutamise eesmärgil, mis on sama tõhus, ent vähem kaugeleulatuv kontrollimisviis.

Eelotsusetaotlus, mille esitas VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Center 2. aprillil 2004. aastal kohtuasjas Abbey National plc (koos menetlusse astunud Inscape Investments Ltd-ga) versus Commissioners of Customs and Excise.

(Kohtuasi C-169/04)

(2004/C 146/04)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Center poolt 5. aprillil 2004. aastal esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Abbey National plc (koos menetlusse astunud Inscape Investments Ltd-ga) ja Commissioners of Customs and Excise, mis saabus kohtukantseleisse 2. aprillil 2004. aastal.

VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Center küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

- 1) Kas vabastus "liikmesriikide määratletud eriotstarbeliste investeerimisfondide haldamisest", nii nagu sätestatud nõukogu kuuenda direktiivi (1) artikli 13B lõike d punktis 6, tähendab seda, et liikmesriigid võivad määratleda tegevused, mis sisaldavad eriotstarbeliste investeerimisfondide "haldamist", niisamuti nagu nad võivad määratleda eriotstarbelised investeerimisfondid, mis võiksid sellest vabastusest kasu saada?
- 2) Kui vastus esimesele küsimusele on eitav ning mõistele "haldamine" tuleb kuuenda kumuleeruvate käibemaksude direktiivi artikli 13B lõike d punkti 6 kohaselt anda iseseisev tähendus ühenduse õiguse mõistes, nõukogu direktiivi 85/611/EMÜ, millega muudetakse siirdväärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjaid käsitlevate seaduste, määruste ja haldusnormide kooskõlastamist ("UCITSi direktiiv" (2)) valguses kas siis depoopanga või usaldusisiku poolt pakutavate teenuste osutamise kulu vabastatakse vastavalt UCITS direktiivi artiklitele 7 ja 14, siseriiklikele õigusnormidele ja asjaomastele finantseerimiseeskirjadele "eriotstarbeliste investeerimisfondide haldamise" summadest vastavalt kuuenda kumuleeruvate käibemaksude direktiivi artikli 13B lõike d punktile 6?

- 3) Ja kui vastus esimesele küsimusele on eitav ning mõistele "haldamine" tuleb anda iseseisev tähendus ühenduse õiguse mõistes, kas vabastus "eriotstarbeliste investeerimisfondide haldamisest" vastavalt kuuenda käibemaksudirektiivi artikli 13B lõike d punktile 6 kohaldub teenustele, mis tehtud kolmanda osapoole fondihaldaja poolt seoses fondide halduskorraldusega?

(¹) Nõukogu kuues direktiiv 77/388/EMÜ, 17. mai 1977, kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, 13.06.1977, lk 1)

(²) 20. detsember 1985 (EÜT L 375, 31.12.1985, lk 3)

Hagi, mille esitas 13. aprillil 2004. aastal Hispaania Kuningriik Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi C-175/04)

(2004/C 146/05)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud 13. aprillil 2004. aastal hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu, mille on esitanud Hispaania Kuningriik, keda esindab Abogado del Estado Lourdes Fraguas Gadea, kes on valinud endale kohtudokumentide kättetoimetamise aadressi Luksemburgis.

Hispaania Kuningriik esitab Euroopa Kohtule järgmised nõuded:

- tühistada 4. veebruari 2004. a otsus (¹) selles osas, kui see puudutab Hispaania poolt tehtud kulutuste väljajätmist ühenduse rahastamisest "kvaliteedikontrolli puudumise tõttu" tomatikasvatajatele antud tootmistoetuste osas (7 314 117 eurot) ja "tarnegraafiku mittetäitmise tõttu" tsitrusviljade kasvatajatele antud abi osas (1 277 630,65 eurot);
- jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Tomatikasvatajatele antud tootmistoetus

Komisjoni talitused leiavad, et menetlus, mida järgiti seoses valmistoodete kvaliteedikontrolliga, ei vasta komisjoni 19. märtsi 1997. a määruse (EÜ) nr 504/97, millega kehtestatakse puu- ja köögiviljatoodete tootmistoetuste süsteemi käsitleva nõukogu määruse (EÜ) nr 2201/96 üksikasjalikud rakenduseeskirjad, artiklile 15. Antud ametnikud soovivad seega 10 % kindlasummalist korrigeerimist antud liikmesriigis selle abi osas makstud kulude täissummast. Sellegipoolest viiakse Hispaanias igal aastal läbi kontrollid kõigis ettevõtjates kogu turustusaasta jooksul. Peale selle tehakse valitud ettevõtjates ("valimrühm") määruse nr 504/97 artikli 15 lõike 1 punkti a alusel kontrollid selliste valmistoodetele, mille suhtes abitaotlus on esitatud, mis sellegipoolest ei tähenda, et teised ettevõtjad oleksid reegleid rikkunud.

Teatavate tsitrusviljade kasvatajatele antud abi

Komisjoni talitused põhjendavad rahastamise korrigeerimise ettepanekut sellega, et lepingulised kogused on viidud ühest tarneperioodist teise. Sellegipoolest sadas Hispaanias turustusaastal 1997/1998 keskmisest märgatavalt rohkem, mis põhjustas teatavates piirkondades ja paikkondades selle, et küpsete viljade korjamisel esinesid raskused ja hiljem valmivate liikide küpsemine viibis. Need tingimused põhjustasid lepingute järgsete tarnegraafikute muutumist. Hispaania ametivõimud viitasid seega algusest peale vääramatule jõule. Pealegi ei esinenud turustusaastal 1997/1998 mitmeaastaste lepingute osas reegleid graafiku kvartalikoguste ümberpaigutamise osas. Seetõttu ei saa pidada ebaseaduslikuks asjaolu, et graafikut tingimusteta ei täidetud, eriti kui hilisematel turustusaastatel oli lubatud kokkulepitud koguste ümberpaigutamine tarnegraafikus.

(¹) Komisjoni 1. veebruari 2004. a otsus 2004/136/EÜ, millega jäetakse ühenduse rahastamisest välja teatavad liikmesriikide poolt tehtud kulutused Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) raames (ELT 2004 L 40, lk 31)

ESIMESE ASTME KOHUS

Hagi, mille esitas 18. märtsil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu Railion Deutschland AG

(Kohtuasi T-109/04)

(2004/C 146/06)

(Kohtuasja menetluse keel: saksa keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 18. märtsil 2004 hagi, mille on esitanud Railion Deutschland AG, Mainz (Saksamaa), Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindaja on H. Johlen.

Hageja esitab esimese astme kohtule järgmised nõuded:

— tühistada komisjoni 12. detsembri 2003 otsus C(2003)4660 lõplik, milles kinnitatakse, et vabastus importollimaksust ei olnud teatud juhul põhjendatud;

— jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja on raudtee-kaubaveoga tegelev ettevõtja. Hagi on esitatud komisjoni otsuse tõttu, mille alusel lükati tagasi Saksamaa Liitvabariigi taotlus hageja tollivõlast vabastamise kohta. Tollivõlg tekkis sellest, et väidetavalt vedas hageja raudteel värvina deklareeritud alkoholi Bremeni vabatsoonist Hamburgi vabatsooni. Hagejal puudus alus pidada seda vale deklaratsiooniks. Pärast kaupade jõudmist Hamburgi olid need eeskirjade kohaselt edasi transporditud Tšehhi Vabariiki.

Muuhulgas väidab hageja, et otsusega rikuti õigust esitada vastuväiteid ja see on oluline menetlusnormi rikkumine. Hagejale anti küll formaalne võimalus esitada oma seisukohti. Hageja on siiski arvamisel, et õigus esitada vastuväiteid kohustab, et poolte argumente kaalutakse; kostja ei käsitlenud oma keelavas otsuses esitatud argumente. Komisjon ei ole oma otsuses arvestanud erinevate riskidega, mis on raudteeveo-ettevõtjal ja laevandusettevõtjal vabatsoonis. Komisjoni otsus põhines eeldusel, et hagejasse kui raudteeveo-ettevõtjasse peaks suhtuma täpselt samuti nagu laevandusettevõtjasse.

Samuti väidab hageja, et otsus rikub ühenduse tolliseadustiku artiklit 239. Otsus eitab "erilise olukorra" olemasolu alustel, mis ei ole asjakohased või põhinevad faktidel, mis ei ole täiesti kindlaks tehtud. Raudteetransiidi menetluse lihtsustamise tõttu tekkis hagejal suurem pettuse risk seoses transporditavate kaupadega. Ta ei võinud seda riski kõrvaldada ega kontrollida. Hageja selgitas, et praktikas on võimatu kontrollida konteineereid.

Lõpuks hageja tõdeb, et tollikoodeksi artikli 239 kohaselt otsust tehes peab arvestama, et Euroopa ühendusele ei tekkinud ega olnud ohtu tekkida mingisugust majanduslikku kahju, sest alkohol oli mõeldud tšehhi turule ja oli sinna ka viidud.

Hagi, mille esitasid 1. aprillil 2004 KM Europa Metal AG, Tréfinétaux S. A. ja Europa Metalli S. p. A. Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-127/04)

(2004/C 146/07)

(Kohtuasja menetluse keel: inglise keel)

1. aprillil 2004 on Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule esitanud hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu KM Europa Metal AG, Osnabruck (Saksamaa), AG, Tréfinétaux S. A., Courbevoie Cedex (Prantsusmaa) ja Europa Metalli S. p. A., Firenze (Itaalia), keda esindavad juristid M. Siragusa, A. Winckler, G. Cesare Rizza, T. Graf ja M. Piergiovanni,

Hagejad esitavad esimese astme kohtule järgmised nõuded:

— vähendada oluliselt hagejatele Euroopa Ühenduste Komisjoni 16. detsembril 2003 vastu võetud otsusega asjas COMP/E-1/38.240 määratud trahvi

— kohustada komisjoni tasuma hagejate õigusabi tasusid ja kulusid ning neid kulusid, mis hagejatel tekkisid eelseisva kohtuotsuse KME trahvi maksmiseks pangagarantii esitamise tõttu.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsuses leidis komisjon, et hagejad rikkusid koos teistega EÜ asutamislepingu artiklit 81 ja Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artikli 53 lõiget 1, osaledes Euroopa Majanduspiirkonna turul punktidesse keritud tööstuslike vasktorude tarnet puudutavate lepingute kogumi ja kooskõlastatud tegevuse osalisteks. Nendel alustel määras komisjon hagejatele solidaarselt 18 990 000 euro suuruse trahvi.

Hagejad ei vaidlusta otsuses tehtud järeldusi seoses nende poolt EÜ ja EMP konkurentsieeskirjade rikkumisega, kuid nad väidavad, et komisjon tegi mitmeid faktilisi ja õiguslikke vigu trahvi suuruse väljaarvutamisel. Nad väidavad esiteks, et trahvi põhisumma kindlaksmääramisel ja ajalise kehtivuse väljaarvutamisel rikkus komisjon proportsionaalsuse ja võrdse kohtlemise põhimõtteid, sest ta ei arvestanud asjaomaste lepingute statistiliselt tähtsusetut mõju turule ja muutusi kartelli tegevuses.

Lisaks väidavad hagejad, et rikkumise raskusastme hindamisel liialdas komisjon tugevalt asjaomaste lepingute majandusliku mõju osas, võttes pigem aluseks pooltoodete (tööstuslikud vasktorud) turu suuruse kui teiseid asjaomastele tootjatele.

Samuti väidavad hagejad, et komisjon ei arvestanud ekslikult kergendavate asjaoludega, nimelt: asjaomaste lepingute piiratud rakendamist hagejate poolt; nendepoolset rikkumise viivitamatut ja vabatahtlikku lõpetamist; tööstuslike torude tööstusharu struktuurilist kriisi; ja hagejate koostööd komisjoniga. Hagejad väidavad, et nende trahvi vähendamine 30 % põhines ekslikel faktilistel eeldustel ja polnud kooskõlas komisjoni väljakujunenud tavade ja kohtupraktikaga. Lisaks väidavad hagejad, et komisjon diskrimineeris neid ebaseaduslikult võrreldes teise äriühinguga, kohaldades kergendavaid asjaolusid üksnes viimase suhtes ja koheldes teda paindlikumalt ilma ühegi objektiivse põhjuseta.

Hagi, mille Giuseppe Caló esitas 8. aprillil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T- 134/04)

(2004/C 146/08)

(Kohtuasja menetluse keel: prantsuse keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 8. aprillil 2004 hagi, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu Giuseppe Caló, elukohaga Luxembourg, keda esindavad advokaadid Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis

ja Etienne Marchal, kes on valinud endale kohtudokumentide kättetoimetamise aadressi Luxembourgis.

Hageja esitab esimese astme kohtule järgmised nõuded:

— Tühistada komisjoni 30. märtsi 2004 otsus Eurostatis põllumajanduse, kalanduse, struktuuri- ja keskkonnanafondide statistika osakonna direktori ametikoha ametijärguga A2 määramise ja hageja kandidatuuri tagasilükkamise kohta sellele ametikohale.

— jätta kohtukulud komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja, Eurostati põllumajanduse, keskkonna, toitlustamise ja piirkondade osakonna direktoriks määratud komisjoni ametnik, oli määratud oma ametikohalt üldosakonna peadirektori juurde peanõuniku ülesannetes. Komisjon oli otsustanud endisele ametikohale määramise.

Hageja on need otsused edasi kaevanud ühes teises kohtuasjas (T-118/03 Caló/Komisjon) esimese astme kohtusse.

Hageja vaidlustab käesolevaga otsuse, mis nimetab tema endisele ametikohale teise ametniku, viidates esiteks samadele õiguslikele alustele, millele on viidatud kohtuasjas T-118/03. Muuhulgas väidab hageja, et valitud kandidaadil puudus asjaomase ametikoha teadeandes nõutud kvalifikatsioon. Ta väidab, et kandidaat osales volinike osakondade juhatajate koosolekul, kus otsustati ametikohale, millele ta ise kandideeris, määramine. Sellel alusel viitab hageja läbipaistvuse, võrdsuse ja erapooletuse põhimõtete rikkumisele, nagu ka kaitseõiguse rikkumisele. Viimasena viitab hageja põhjenduste täielikule puudumisele.

Hagi, mille esitas 13. aprillil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu K.M. Mayer, Tilly Forstbetriebe GesmbH, A. Volpini de Maestri ja J. Volpini de Maestri

(Kohtuasi T-137/04)

(2004/C 146/09)

(Kohtuasja menetluse keel: saksa keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 13. aprillil 2004 hagi, mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu K. M. Mayer, Eisenratten (Austria), Tilly Forstbetriebe GesmbH, Treibach (Austria), A. Volpini de Maestri, Spittal/Drau (Austria) ja J. Volpini de Maestri, Seeboden (Austria), keda esindab advokaat M. Schaffgotsch.

Hagejad esitavad esimese astme kohtule järgmised nõuded:

— tühistada vaidlustatud komisjoni otsus tervikuna; või,

kui sellist otsust ei tehta, siis alternatiivina

— tühistada vaidlustatud otsus kõikide ühenduse tähtsusega Austria alade suhtes (vaidlustatud otsuse I lisa kood AT); või,

kui sellist otsust ei tehta, siis alternatiivina

— (a) tühistada vaidlustatud komisjoni otsus ala AT 2102000 “Nockberge” osas ja

(b) tühistada vaidlustatud komisjoni otsus ala AT 2119000 “Gut Walterskirchen” osas; või,

kui sellist otsust ei tehta, siis alternatiivina

— tühistada vaidlustatud otsus alade osas, mis I lisa kohaselt on elupaikade ja liikide jaoks ühenduse tähtsusega alad, millele liikmesriikide poolt esitatud standardsetel andmevormidel anti esindavuse aste ja üldhinnangu järk B, C ja D (või alternatiivselt C ja D, või alternatiivselt C), mis puudutab

(a) vaidlustatud otsuses loetletud kõiki alasid (vt I lisa), või

(b) kõiki Austria alasid (kood AT I lisa), või

(c) üksnes alasid AT 2102000 “Nockberge” ja AT 2119000 “Gut Walterkirchen”;

— jätta hagejate volitatud esindajate kulud igal juhul komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hagejate hagi vaidlustab komisjoni 22. detsembri 2003 otsuse, mis vastavalt nõukogu direktiivile 92/43/EMÜ kehtestab Alpi biogeograafilise vööndi piirkonnas ühenduse tähtsusega alade loetelu.⁽¹⁾ Hagejad on põllumajandustootjad ja metsakasvatajad, kes tegelevad põllumajandus- ja metsandusettevõtlusega, sealhulgas kõrvalettevõtlusega, oma kinnistutel, mis asuvad aladel, mis vaidlustatud otsuses on nimetatud “ühenduse tähtsusega aladeks” (ÜTA). Hagejad väidavad, et otsusega on nad muudetud ühenduse õigusnormide adressaatideks. Otsus rikub automaatselt hagejate õigust maaomandile – mida peab kaitsma ühenduse õiguse põhiseaduslike tavade kohaselt – ilma huvide tasakaalustamiseta, ilma eranditeta ja ilma asjassepuutuva hüvitusega (või isegi pelga hüvituse normita) ja palju suuremas

ulatuses, kui on vajalik ükskõik millise ühiskondliku kohustuse huvides. See on EÜ asutamislepingu artikli 230 lõike 2 tähenduses asutamislepingu rikkumine, mille tulemusena vaidlustatud otsus tuleb tühistada.

Hagejad väidavad, et vaidlustatud otsus ei ole ka kooskõlas direktiiviga, millel see põhineb.⁽²⁾ Vajalikud kriteeriumid nõutava rahastamise kindlaksmääramiseks polnud nõuetekohaselt koostatud ja direktiiviga nõutavate kaitsealade võrgustiku sidusus ei ole garanteeritud.

Lisaks väidavad hagejad, et komisjon ei ole andnud vaidlustatud otsuses selgesõnaliselt nõutavaid põhjendusi, mis täpsustaks liike ja elupaiku, mille jaoks praegu loetletud alad kui “ÜTA-d” on tegelikult ühenduse tähtsusega. Lõpuks väidavad hagejad, et neid puudutavate kaitsealade osas põhineb otsus valel tehnilisel informatsioonil. Seetõttu olid alad konkreetsete liikide ja elupaikade osas ebaõigesti ÜTA-deks tunnistatud ja vaidlustatud otsus tuleb ka seetõttu tühistada.

⁽¹⁾ ELT 2004 L 14, lk 21

⁽²⁾ Nõukogu 21. mai 1992 direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimeistiku kaitse kohta (EÜT 1992 L 206, lk 7).

Hagi, mille esitas 8. aprillil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu Adviesbureau Ehcon B.V.

(Kohtuasi T-140/04)

(2004/C 146/10)

(Kohtuasja menethuse keel: hollandi keel)

Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on saanud 8. aprillil 2004 hagi, mille on esitanud Adviesbureau Ehcon B.V., asukohaga Reeuwijk (Holland), Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindaja on A. Goedkoop.

Hageja esitab esimese astme kohtule järgmised nõuded:

— Primaarselt kohustada Euroopa ühendust hüvitama töövõtupakkumise heakskiitmata jätmise tõttu hagejale tekitatud kahju summas 158 400 eurot seadusliku intressiga kuni summa tervikuna maksmise hetkeni;

- Kohustada Euroopa ühendust hüvitama hagejale äritegevuses kogemuse kasutamise ja selle laiendamise mittesaaamise tõttu saamata jäänud tulu 60 000 eurot seadusliku intressiga kuni summa tervikuna maksmise hetkeni;
- Kohustada Euroopa ühendust hüvitama hagejale kaudse kahju, mis on tekkinud sellest, et on võetud võimalus järgneva töövõtu saamiseks. Hageja teatab, et järgneva töövõtu saamist puudutava võimaluse vähendamisest tekkinud kahju suuruseks on 10 protsenti järgneva töövõtu puhaskasumist ehk 25 500 eurot;
- Subsidiaarselt kohustada Euroopa ühendust hüvitama töövõtu võimaluse äravõtmise tõttu hagejal tekkinud kahju 26 400 eurot seadusliku intressiga kuni summa tervikuna maksmise hetkeni;
- Kohustada Euroopa ühendust hüvitama pakkumise tegemisega hagejal tekkinud kulud 10 000 eurot seadusliku intressiga kuni summa tervikuna maksmise hetkeni;
- Kohustada Euroopa ühendust hüvitama hagejal tõendite hankimisest ja asja Euroopa ombudsmanile läbivaatamiseks saatmisest tekkinud kulud 40 000 eurot seadusliku intressiga kuni summa tervikuna maksmise hetkeni;
- jätta kohtukulud Euroopa ühenduse kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja osales sügisel 1996 võistupakkumisel, mille korraldas komisjon joogivee kohta antud direktiiviga seotud teenuste osas. ⁽¹⁾ Hageja ei osutunud valituks.

Hageja kohaselt on komisjoni käitumine vastuolus läbipaistvuspõhimõttega, mida komisjon peab pakkumismenetluses järgima. Hageja väidab, et Euroopa ombudsman on hageja kaebuse põhjal jõudnud samale järeldusele.

Lisaks väidab hageja, et komisjoni käitumine on vastuolus direktiivi 92/50/EMÜ ⁽²⁾, millega kooskõlastatakse riiklike teenuslepingute sõlmimise kord, artikliga 3. Hageja kohaselt on komisjon vastuolus võrdse kohtlemise põhimõttega kohelnud pakkujaid erinevalt.

Hageja kohaselt on komisjon rikkunud ka direktiivi 92/50/EMÜ artikli 12 lõiget 1, sest komisjon ei ole 15 päeva jooksul alates

asjakohase taotluse saamisest teatanud hagejale kirjalikult tema pakkumise tagasilükkamise põhjustest.

Hageja väidab, et kui komisjon oleks tegutsenud võrdse kohtlemise põhimõtte kohaselt, oleks hageja valitud läbiraakimise etappi. Hageja väidab, et kui nii oleks läinud, oleks ta töövõtu saanud.

Lisaks väidab hageja, et komisjon oleks direktiivi 92/50/EMÜ artikli 16 ja artikli 17 lõike 2 alusel pidanud saatma pakkumismenetluse tulemuste kohta teate Euroopa Ühenduste Ametlike Väljaannete Talitusele 48 päeva jooksul asjakohase lepingu sõlmimisest.

Samuti on komisjon üritanud viia hagejat eksitusse.

⁽¹⁾ Pakkumiskutse – XI.D.1 (EÜT 1996 C 232, lk 35)

⁽²⁾ Nõukogu 18. juuni 1992 direktiiv 92/50/EMÜ, millega kooskõlastatakse riiklike teenuslepingute sõlmimise kord (EÜT L 209, lk 1)

Hagi, mille esitasid Lapin liitto, Enontekiö kunta, Inarin Kunta, Utsojen kunta ja põdrakasvataja Unto Autto 9. aprillil 2004 Euroopa Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-141/04)

(2004/C 146/11)

(Kohtuasja menetluse keel: soome)

Lapin liitto, Enontekiön kunta, Inarin kunta, Utsojen kunta ja põdrakasvataja Unto Autto on esitanud 9. aprillil 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hagejate esindajad on advokaat Kari Marttinen ja professor Pertti Eilavaara.

Hagejad esitavad esimese astme kohtule järgmised nõuded:

- tühistada ja kõrvaldada Soomet puudutavate alade andmed komisjoni otsuses kui ebaseaduslikud alltoodud põhjustel.

- tühistada eriti Pallas Ounastunturi rahvusparki puudutav kaitseala (FI1300101), kuna see rikub hageja, põdrakasvataja Unto Autto, õigusi ja on ebaseaduslik
- hüvitada esindajakuludest tulenevad kohtukulud täies ulatuses ja intressid kohtuotsuse tegemise päevast.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Komisjoni otsus on vastu võetud järgmistel olulisematel ebaseaduslikel alustel:

- Komisjon on ületanud oma pädevust, kui ta on kiitnud heaks Soome poolt esitatud loetelu alade kohta.
- Komisjon ei ole vastavalt Rooma lepingule ega loodusdirektiivis ettenähtud viisil teostanud järelevalvet soome otsuse seaduslikkuse üle.
- Soome otsus alade kohta on vastuolus ühenduse õigusega, sest ta ei ole kohaldanud ühenduse õiguse loodusdirektiivi selle III lisas ettenähtud viisil, mida on kinnitanud Euroopa Kohus oma otsustes.
- Alpi vööndi alade moodustamisel ei ole hagejatele antud võimalust arvamuse avaldamiseks ning asja ülejäänud ettevalmistamine ei põhine Soomes loodusdirektiiviga sätestatud menetlusel.
- Põdrakasvataja Unto Autto leiab eriti, et komisjoni otsus Alpialade kaitsmise kohta ei kaitse tema põhiõigusi, kuivõrd otsusel on õigusmõju, kuid tema põhiõigusi ei ole kaitstud. Põhiõiguse all peetakse silmas Soome põhiseadusest tulenevat omandikaitset, elukutsega tegelemise vabadust või kultuurikaitse õigusi. Komisjoni otsus rikub ka väljakujunenud praktikas kohaldatud Euroopa Liidu poolt tunnustatud põhiõigusi.